DELİ BALTA

TEK BAŞINA BİR ORDU

Yazan çizen / GÜRBÜZ AZAK

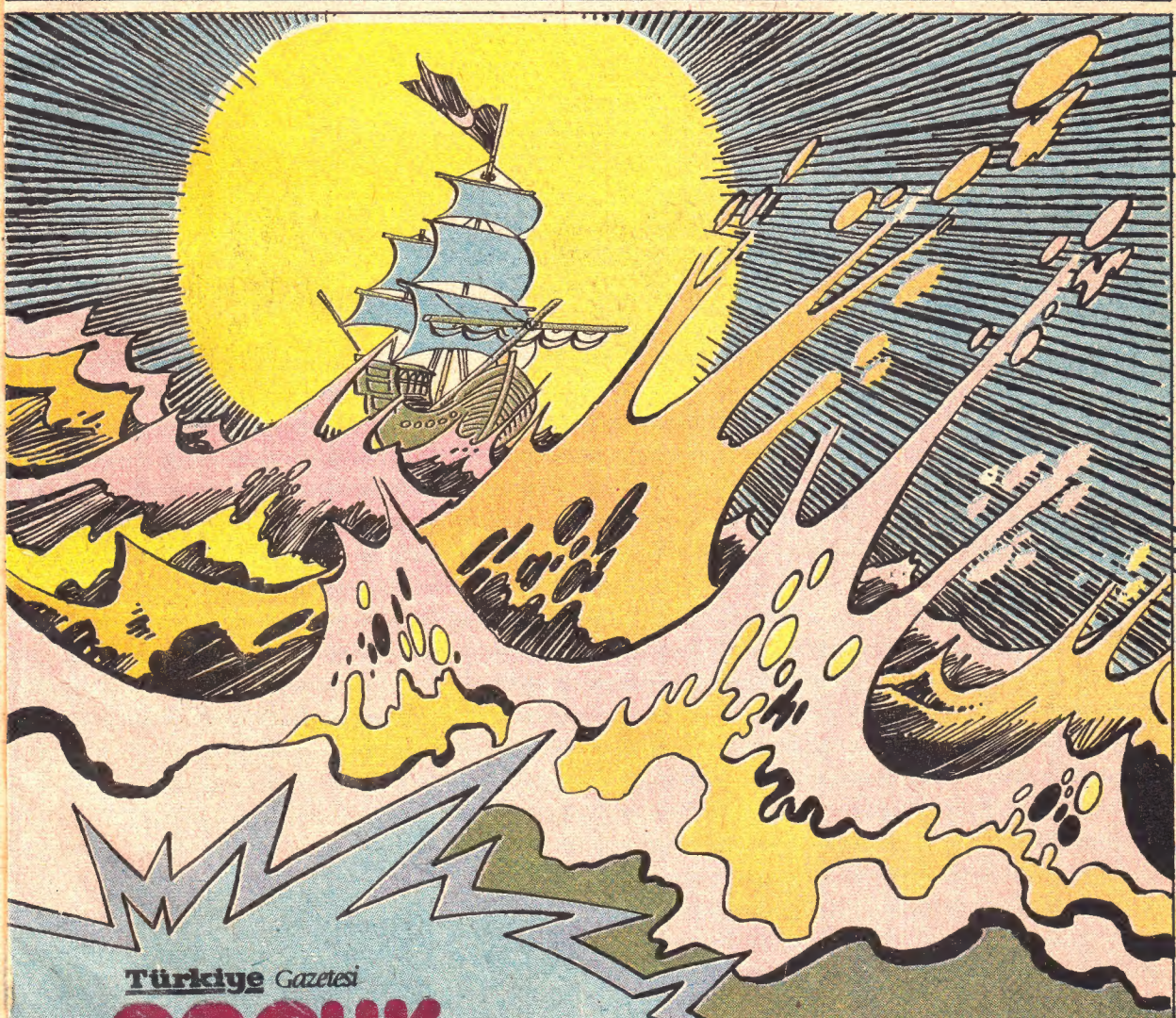

Türkiye Gazetesi

ÇOCUK Dergisi

ÇİZGİ ROMAN İLÂVESİ

Ayrıca para ile satılmaz.

GÜZELİM SABAH EZANLARININ İSTANBUL SEMALARINI SÜSLEYECEĞİ ZAMANDI...
AFŞAR REİS, YELKENLİSİNİN BAŞ OMUZLUĞUNDA ŞÖYLE BİR DİKİLİP BAĞIRDI:
HAZIR MISINIZ ÇOCUKLAR? DEMİR ALMA VAKTİDİR!
İYİ AMA, DELİ BALTA NEREDE?
O BAŞ BELASI OLMADAN YOLA ÇIKAMAYIZ Kİ!..
BENDEN Mİ SÖZ EDİYORDUN AFŞAROĞLU? GELDİM İŞTE!... SABAH ŞERİFLERİ HAYR OLA!...
1

AZ SONRA GÜNGÖRMÜŞ TEKNE SARAYBURNU ÖNLERİNDE KAYMAĞA BAŞLADI... MARTILAR "GÜLE GÜLE" DER GİBİ KAYNAŞIP DURUYORDU...
AFŞAR REİS BİR GÖKYÜZÜNE, BİR YAKAMOZLU SULARA BAKTI... KİMBİLİR NELER DÜŞÜNÜYORDU...
AH DELİ BALTA! SENDEN ÇEKECEĞİM VAR!
NE SENİNLE OLABİLİYORUM, NE DE SENSİZ!
BU TEKNE VAZİFEYLE GİDİYOR... GEZİNTİYE ÇIKMIYORUZ HABERİN OLA!
AÇE SULTANINA FERMAN GÖTÜRÜYORUZ FERMAN!
İYİ YA İŞTE! BEN OLMADAN ALTI AY NASIL GEÇER OKYANUSLARDA? YAT KALK DUA ET! GEMİNE DELİ BALTA GELDİ, İHTİYAR TEKNEN ŞEREFLENDİ!
AFŞAR REİS GÜRÜLTÜLÜ SESİYLE KIYAMETİ KOPARIYORDU
NE YANİ? BULUNMAZ BURSA KUMAŞI MISIN?!
AH AFŞAROĞLU! BENSİZ BU SULARDA KAYBOLURSUN. İYİ GEÇİN BENİMLE!

İŞTE BÖYLE... ATIŞIR DURUR BUNLAR... SİZ KULAK ASMAYIN!
HER YOLCULUKTA BİR DELİ BALTA OLSA KEŞKE! DEĞİL ALTI AY, ALTI YIL BİLE ÇEKİLİR BU SULAR...
SEVERİM İKİSİNİ DE... BİRİ DİĞERİNDEN YİĞİT, O ÖBÜRÜNDEN KAHRAMANDIR! YILLARDIR TANIRIM ONLARI!..

ZAMAN TIPKI BU İHTİYAR TEKNE GİBİ HIZLANMIŞ, GEÇİP GİDİYORDU. AKDENİZ'E AÇILALI BİR HAFTA OLMUŞTU...
RÜZGÂR GÜZEL ÇOCUKLAR! İYİ YOL ALIYORUZ!
ÖYLE REİS! İŞİMİZ RAST GİDİYOR...

NE O AFŞAROĞLU? DALIP GİTTİN GENE!
BURNUMA KÂFİR KOKUSU GELİYOR!

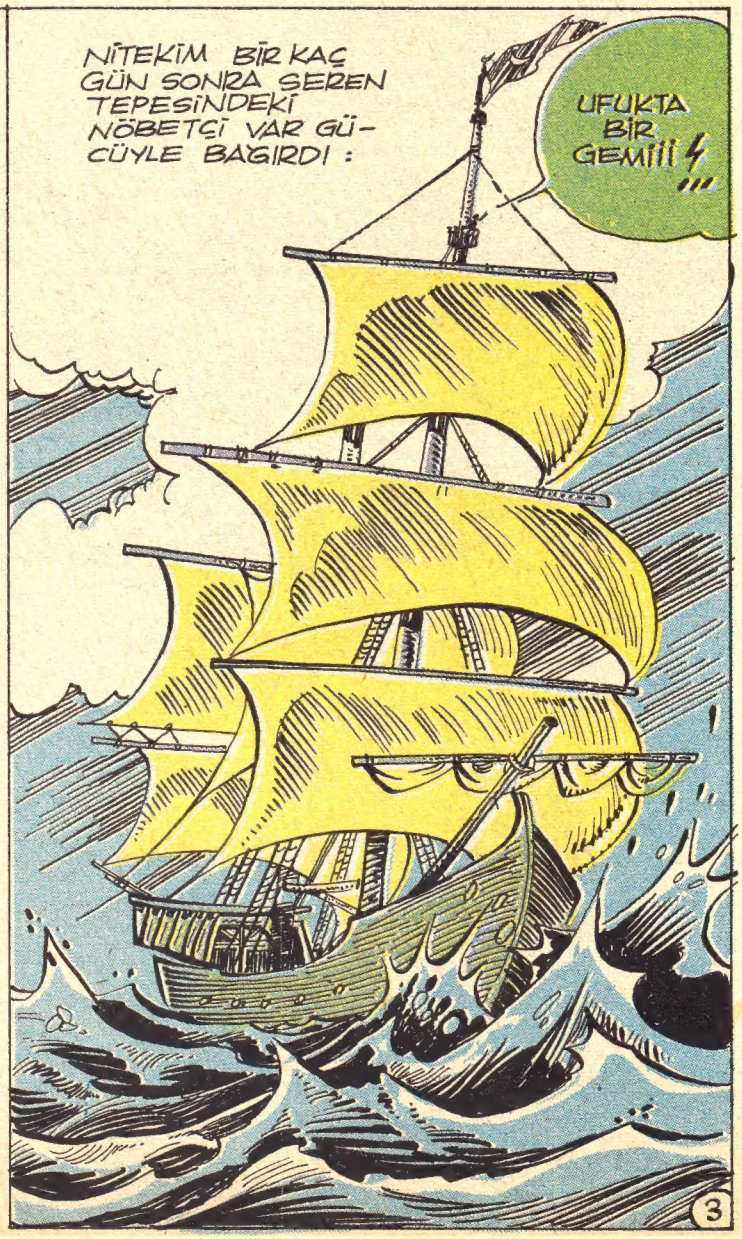
NİTEKİM BİR KAÇ GÜN SONRA SEREN TEPESİNDEKİ NÖBETÇİ VAR GÜCÜYLE BAĞIRDI:
UFUKTA BİR GEMİİİ!!!

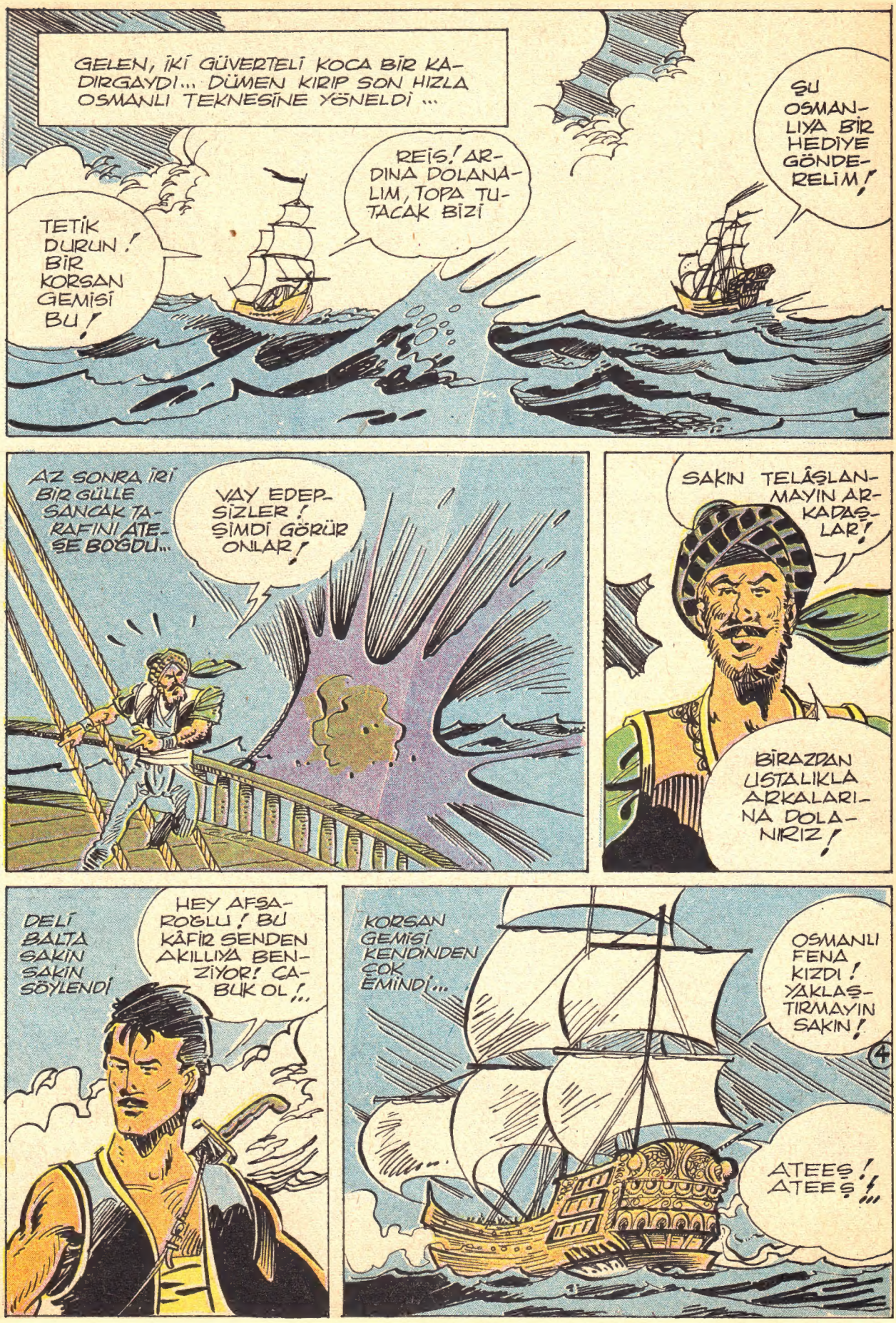
GELEN, İKİ GÜVERTELİ KOCA BİR KADIRGAYDI... DÜMEN KIRIP SON HIZLA OSMANLI TEKNESİNE YÖNELDİ ...
TETİK DURUN! BİR KORSAN GEMİSİ BU!
REİS! ARDINA DOLANALIM, TOPA TUTACAK BİZİ
ŞU OSMANLIYA BİR HEDİYE GÖNDERELİM!
AZ SONRA İRİ BİR GÜLLE SANCAK TARAFINI ATEŞE BOĞDU...
VAY EDEPSİZLER! ŞİMDİ GÖRÜR ONLAR!
SAKIN TELÂŞLANMAYIN ARKADAŞLAR!
BİRAZDAN USTALIKLA ARKALARINA DOLANIRIZ!
DELİ BALTA SAKİN SAKİN SÖYLENDİ
HEY AFSAROĞLU! BU KÂFİR SENDEN AKILLIYA BENZİYOR! ÇABUK OL!..
KORSAN GEMİSİ KENDİNDEN ÇOK EMİNDİ...
OSMANLI FENA KIZDI! YAKLAŞTIRMAYIN SAKIN!
ATEEŞ! ATEEŞ!..
4

KORSAN GEMİSİNİN KAPTANI, OSMANLI'YI YENİR YUTULUR LOKMA SANIYORDU...

UFAK BİR TEKNE BU! ÜSTELİK YAŞLI DA! DURMAYIN, ATEŞE DEVAM EDİN!

BİRKAÇ GÜLLE BİRDEN FIRLADI. AFŞAROĞLU'NUN GEMİSİ İYİ MANEVRA YAPAMAYIP, TEHLİKELİ MESAFEYE GİRMİŞTİ...

DELİİİ! İŞİMİZİ BİTİRECEK BU ADAMLAR!

MERAK ETME KAPTAN, BİR DAKİKA SABRET DE BİR İYİLİK YAPAYIM!

HEEY! KÖR OLMAYASI KÖSE RECEEEP! NERDESİN?!..

ALT KATTA VE ÇOK DERİNLERDE BİR ADAM DOĞRULDU...

DELİ BALTA BU...

BURADAYIM DELİ BALTA! KOYDUĞUN YERDEE!

AZ SONRA KÖSE RECEP, KENDİNE UYGUN BİR TOPUN BAŞINA GEÇİP, ÖTEYİ-BERİYİ HESAPLADI. VE TEK BİR GÜLLE SAVURDU...

EYVAAH! SEREN PARÇALANDI!

HANGİ ŞEYTAN YAPTI BUNU?!

İKİYE BÖLDÜM DELİ BALTAM!

ÖYLEYSE ÇABUK YETİŞ! ÇABUK!..

TAM SANA GÖRE BİR İŞ VAR! ŞU KÂFİRİN SERENİNİ İKİYE BÖL HAYDİ!

OLUR EFENDİM. ŞİMDİ!

FAKAT, KORSAN GEMİSİ KOLAY PES EDECEĞE BENZEMİYORDU... HEMEN TOPARLANDILAR...

SAKIN YAKLAŞTIRMAYIN OSMANLIYI!

BÜTÜN TOPLAR ATEŞ ATEEŞ!!

BU SEFER KAPTAN AFŞAROĞLU BAĞIRDI...

HEEYY! YEDİ ZİNDAN KAÇAĞI, NİŞANCI ARAP ÜZENGİ NERDESİN?!

YİNE DERİNLERDE BİR ADAM DOĞRULDU...

AFŞAR REİSİMİN SESİ BU... BENİ ÇAĞIRIYOR...

BURADAYIM REİSİM, DUYDUM SENİ!

HEMEN GELİYORUM YETTİİM!

ÜZENGİ! SANA DERİM Kİ, ŞU KALLEŞ KORSANIN İKİ YELKENİ BİRDEN İNMELİ! İKİ YELKENİ BİRDEN!

BU SEFER, ARAP ÜZENGİ'NİN GÜLLESİ ISLIK ÇALA ÇALA HAVALANDI...

... VE AZ SONRA KORSAN GEMİSİNİN İKİ YELKENİ BİRDEN ÇATIRTILARLA DENİZE UÇTU...

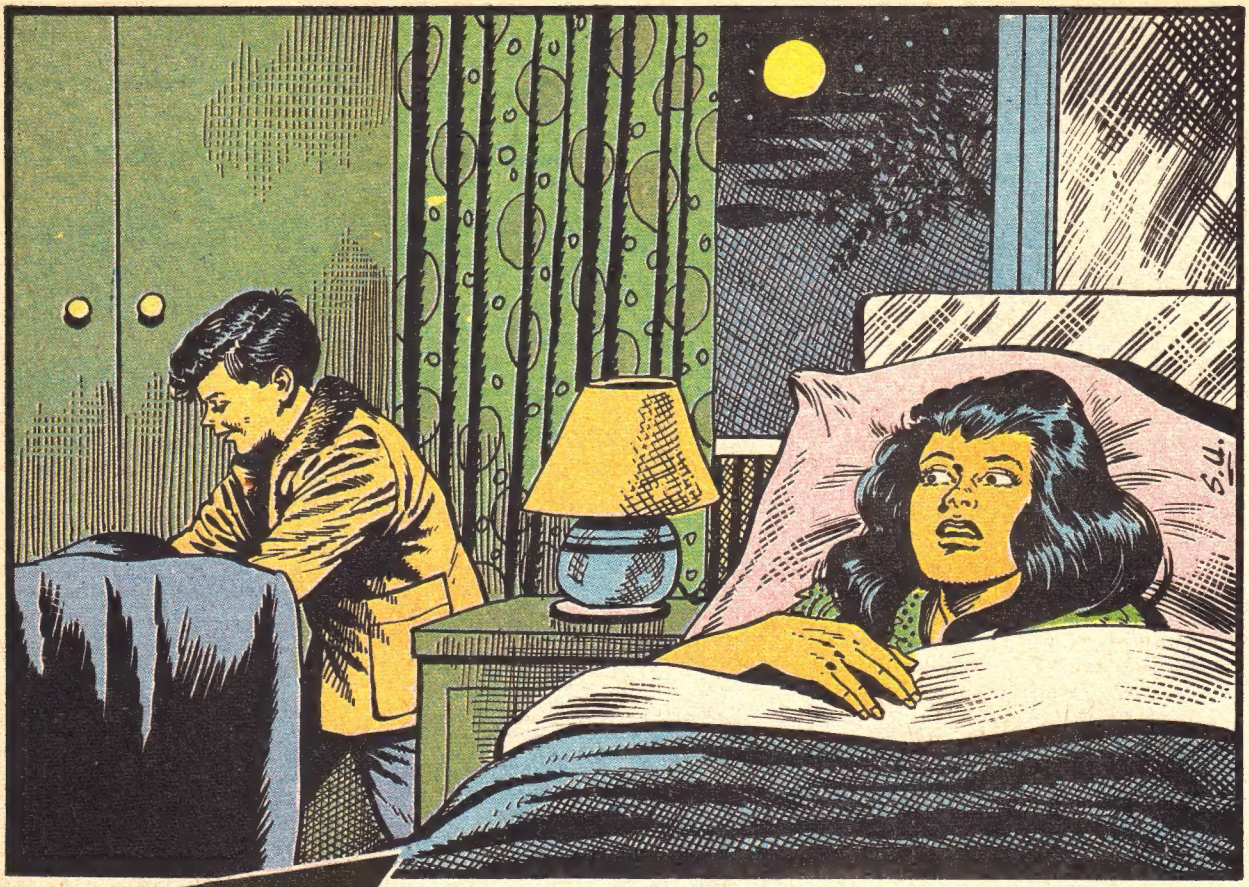

Piyes

Yazan: Reyhan Erkaçan

HIRSIZ ÇOCUK

(Normal bir evin odası. Balkona açılan bir kapı ile diğer tarafta salona açılan bir kapı vardır. Vakit gece. Odada 60-65 yaşlarındaki Baba oturduğu yerde para saymakta, 50-55 yaşlarındaki Anne elindeki örgüyü örmekte, 15-16 yaşlarındaki kızları Vildan ile Tülay da ders çalışmaktadırlar.)

Tülay — (Kitabını katlar) Oh, nihayet bitti. Çok da uykum geldi. Hemen yatacağım. Senin daha çok dersin var mı Vildan?

Vildan — Benimki de tamam. Hemen bitiriyorum.

Anne — (Elindeki işi toplar) Kızların dersleri bitti. Haydi Bey. Topla paralarını. İyice yerleştir cebine. Çengelli iğneyi de unutma. Düşürürsün.

Tülay — Aman anne, canımı al paramı alma. Çengelli iğneler...

Anne — Zevzekliği bırak. (Anne yatakları hazırlamaya başlar. Baba paraları cebine yerleştirir) Ne emeklerle kazanılıyor o paralar biliyor musun?

Vildan — Abla artık ben seninle yatmam.

Tülay — (Sinirlenir) Nedenmiş o?

Vildan — Bütün gece buz gibi ayaklarını dokunduruyorsun, sinirlerim bozuluyor. Öyle de âni bir dönüşün var ki, hep üstüm açık kalıyor.

Tülay — Afedersin küçük hanım, bir daha sinyal verir öyle dönerim. (Yatağa gider).

Vildan — Katiyyen olmaz. Hiç yatağa girmeyi niyetlenme.

Anne — Ne kavga ediyorsunuz? Tülay haydi sen de holdeki divanda yat.

Tülay — Ben çok rahatım sanki? Sen de bana rahat vermiyorsun. (Çakar)

Vildan — Aslında holde ben yatmak isterdim. Anne, bu balkon kapısı şişmiş kapanmıyor. Arkasına sandalye bâri koysan? Korkuyorum. Ya bir giren olursa?

Anne — Korkma kızım. Baban var, ben varım. Bir şey olmaz... (Kararma)

Tablo - 2

(Aynı oda. Vildan uyumaktadır. Oda karanlıktır. Ay ışığı biraz loşlaştırmıştır odayı. Balkon kapısından yavaşça Çocuk girer. 10-12 yaşlarındadır. Etrafına bakınır ve ağır-ağır sandalyenin üzerinde duran Baba'nın elbiselerine yaklaşır ve ceplerini karıştırmaya başlar .Vildan gözlerini açar Çocuğu görür ve korkarak tekrar gözlerini kapatır. Çocuk paraları alır ve tekrar etrafına bakarak balkon kapısından çıkar. Vildan tekrar bakar, aynı odada yatan annesine seslenir)

Vildan — Anne... Hişt Anne... Anne...

Anne — (Gözlerini açar) Ne var kız? Niye uyandırdın beni? Ne kadar tatlı uykum vardı.

Vildan — Odaya hırsız girdi.

Anne — Rüya görmüşsündür.

Vildan — Kalksana Anne, ne rüyası? Babamı da uyandır. Ceplerine baksın.

Anne — (Pek inanmak istemez ama doğrulur yataktan. Bitişi ğindeki Baba'ya) Kalk kalk... Uyansana.

Baba — Of... Ne oldu gene? Niye uyandırdınız beni?

Anne — Kalk Bey, kalk. Odaya hırsız girmiş.

Baba — Ne hırsızı? Rüya mı görüyorsunuz.

Vildan — Vallahi gördüm Baba. Senin elbiselerinin ceplerini karıştırdı.

Baba — (Kalkar, ışığı yakıp elbiselerinin ceplerine bakar. Bir-iki kâğıt para çıkarır) Duruyor işte paralar. Hırsız girse bunları da alırdı.

Vildan — Bir de çengellediğin paralara bak.

Baba — (Pantalon cebine bakar. Şaşırır) Eyvah. Yok paralar. Kız doğru görmüş.

Anne — Tuh. Görüyormusun başımıza gelenleri?

Baba — Nasıl gördün kızım? Biraz tarif edebilir misin?

Vildan — Çocuk gibiydi. Kısacık boyu, kocaman kafası vardı.,

Anne — Kızın şu haline bak. Korkudan eli-kolu kalkmıyor. Şok geçirmiş.

Vildan — Çok korktum anne. Ecel terleri döktüm.

Baba — Hınzır herif, nereden girdi acaba?

Vildan — Balkon kapısından Baba. Aklıma da gelmişti. Anneme sandalye koymasını söyledim ya, koymadı.

Anne — Hırsız balkondan nasıl girer? Altımızdaki fırının kapısı tam balkonun altında. Fırındakiler bu saatte ekmek yapıyor. Onların görmesi lâzım.

Baba — Aşağı inip bir soralım. Ben giyineyim de... (Giyinmeye başlar)

Anne — Kızım çocuk gibi olduğuna emin misin? Korkudan öyle sanmayasın?

Vildan — Hayır anne. Çocuk gibiydi.

Anne — Küçük bir çocuk iki katlı evin balkonuna nasıl çıkabilir? Mutlaka...

Baba — Şüphelendiğin biri mi var?

Anne — Fırıncının yanında bir çocuk çalışıyor. Eli uzun demişlerdi. Kovacakmış ama acıdığı için bırakmış...

Baba — Bir şey bilmeden iftira etmeyelim elin masumuna.

Anne — Yabancı birisi nasıl girsin peki? Aşağıda fırında çalışanlar var.

Baba — Gidip bir soralım... (Kararma)

Tablo - 3

(Fırın. Aynı saatler. Fırıncı, Anne ve baba sahnededir)

Fırıncı — Telaş etmeyin siz. Jandarmaya haber vermeden önce ben bir konuşayım. Belki güzellikle halledebiliriz. Siz bekleyin. (Fırıncı içeri geçer.)

(Tablo - 4

(Fırının bir odası. Fırıncı ve Çocuk başbaşadır)

Fırıncı — Bak oğlum. Şimdiye kadar çok konuştuk ama tekrar soruyorum. Senin annen-baban ne oldu?

Çocuk — Ayrıldılar.

Fırıncı — Sana kim baktı?

Çocuk — Ben arada-derede büyüdüm.

Fırıncı — Okula gidebildin mi?

Çocuk — Gidemedim.

Fırıncı — Niye?

Çocuk — Okul çağına gelince çalışmaya başladım.

Fırıncı — Bak oğlum. Ben senin baban yerindeyim. Yanımda çalışmıya başladığından beri seni adam etmek için çok uğraştım. ama nafile. Adam olmayacaksın.

— Bak oğlum. Şimdiye kadar çok konuştuk ama tekrar soruyorum. Senin annen-baban ne oldu?
— Ayrıldılar.
— Sana kim baktı?
— Ben arada-derede büyüdüm.
— Okula gidebildin mi?
— Gidemedim.

Çocuk — Ne yaptım ben usta?

Fırıncı — Dinle.. Biz esnafların bir âdeti vardır. Yanımıza bir çırak alınca, denemek için, görebileceği çeşitli yerlere para koyarız. "Bakalım alıp cebe mi atıyor, yoksa haber mi veriyor' diye. Sen şimdiye kadar her gördüğünü cebe attın. Kimsesizsin diye, kovmak yerine hep seni ikaz ettim. Ama sabrım taştı. Bu gece de üstümüzdeki eve girmişsin.

Çocuk — Ben girmedim.

Fırıncı — Girmişsin. Görmüşler.

Çocuk — Yalan.

Fırıncı — Bak, şimdi dışarda bekliyorlar. Karakola gideceklerdi, ben göndermedim.

Çocuk — Gitsinler. Ben çalmadım.

Fırıncı — Karakolda ne olur bilir misin? Döverler, söyletirler. Sonra da hapse atarlar. Artık ömür boyu ne yapsan, bu hırsız damgasını silemezsin.

Çocuk — Ben hırsız değilim.

Fırıncı — (Sinirlenir) Sus. Dinle beni. Sana iyilik etmek istiyorum. Bu kötü huyundan vazgeçirip, cemiyete kazandırmak niyetindeyim.

Çocuk — Ama ben çalmadım ki.

Fırıncı — Hâlâ aynı şeyi söylüyor. Sen kimsin ki küçücük aklınla herkesi kandıracaksın? Daha bacak kadar çocuksun. Parmak izlerinden falan hemen bulurlar. Sadece senin aklın var da, herkes akılsız mı?

Çocuk — İftira ediyorlar. Beni zavallı buldular, üstüme geliyorlar.

Fırıncı — Çalışan hiç kimse zavallı değildir. Oğlum, dünyanın en şerefli işi, çalışıp alnının teriyle kazanmaktır. Sen de çalışıp kazanıyorsun. Niye zavallı olacaksın? Asıl zavallılık başkasının emeğini çalmaktır. Düşünsene. O koskoca yaşlı-başlı adam, aylarca çalışıp kazanacak, çoluğuna-çocuğuna nafaka toplayacak, sen gidip beş dakikada ona sahip olacaksın. Olur mu? Hem ayıp, hem günah. Alnının teriyle kazanmak dururken, hırsızlığı seçenler asıl sapıtanlardır. Sen iyi bir çocuksun. Annenden-babandan göremediğin sevgiyi kızıp, hırsızlık yaparak cemiyetten intikam almaya çalışacağına, namusunla kazanarak herkesin sevgisini kazan.

Çocuk — (Başı öne eğilir. Sessizce ağlamaya başlar)

Fırıncı — Sen hapishanelerde sürünecek biri olmayabilirsin. Bu senin elinde.

Çocuk — (Ağlayarak) Nasıl?

Fırıncı — Eğer şimdi parayı nereye koyduğunu söyler, elimizi öper, bir daha çalmayacağına yemin edersen, seni belki affettirebilirim. Aksi halde, jandarmayla, polisle, hapishaneyle uğraş dur...

Çocuk — (Ağlayarak) Ustam. Ustam. Kurtar beni ne olur?

Fırıncı — Kurtaracağım. Söz veriyorum.

Çocuk — (Ağlayarak elini tutar ustasının) Elini-ayağını öpeyim ustam...

Fırıncı — Nerede paralar?

Çocuk — Bahçede taşın altında..

Fırıncı — Sen git getir. Ben de komşularla konuşayım. (İkisi birden Anne ve Baba'nın beklediği odaya geçerler. Çocuk bahçeye gider)

Baba — Ne oldu?

Fırıncı — Bir cahillik yapmış. Paranız şimdi geliyor. Eğer şikayetçi olmazsanız bu kimsesiz çocuğu kazanabiliriz. Maalesef aile terbiyesi görmemiş.

Böyle olmasında, çocuklarının ne olacağını düşünmeden ayrılan annebabalar asıl suçlu.

Baba — Bir daha kimsenin canını yakmayacağına dair söz verirse affederiz. Başka türlü affetmek onu suça teşvik etmektir. Cezasını çekerse daha çabuk uslanır.

Fırıncı — Söz verdi.

Baba — Siz kefil oluyor musunuz?

Fırıncı — Oluyorum. (Çocuk girer. Elindeki paraları Baba'ya verir)

Anne — Say bakalım tamam mı?

Fırıncı — Öp bakayım amcanın elini. (öper) Tövbe et.

Çocuk — Tövbeler tövbesi... (.....)

DELİ BALTA ŞAŞKIN ŞAŞKIN SESLENDİ
NERDEN BULDUN BU ADAMI AFŞAROĞLU?!
SEN KÖSEYİ NEREYE SAKLADIYSAN ORDAN BULDUM!
KORSANLARIN İŞİ BİTMİŞTİR... AZ SONRA TESLİM OLURLAR!

GERÇEKTEN, ÇOK GEÇMEDİ... YARI HARABE TEKNEDE İRİ BEYAZ BİR BAYRAK GÖRÜNDÜ.

DELİ BALTA VE YİRMİ KADAR DENİZCİ, KORSAN GEMİSİNE GEÇİP AFŞAROĞLU'NU DÜMEN SUYUNDA TAKİP ETMEĞE BAŞLADILAR...

DELİ BALTAA! ŞİMDİ NASILSIN BAKALIM?
ALACAĞIN OLSUN AFŞAROĞLU! BU KOCALEŞLE BOĞUŞTURUYORSUN BENİ! YAVAŞ OL YETİŞEMİYORUM

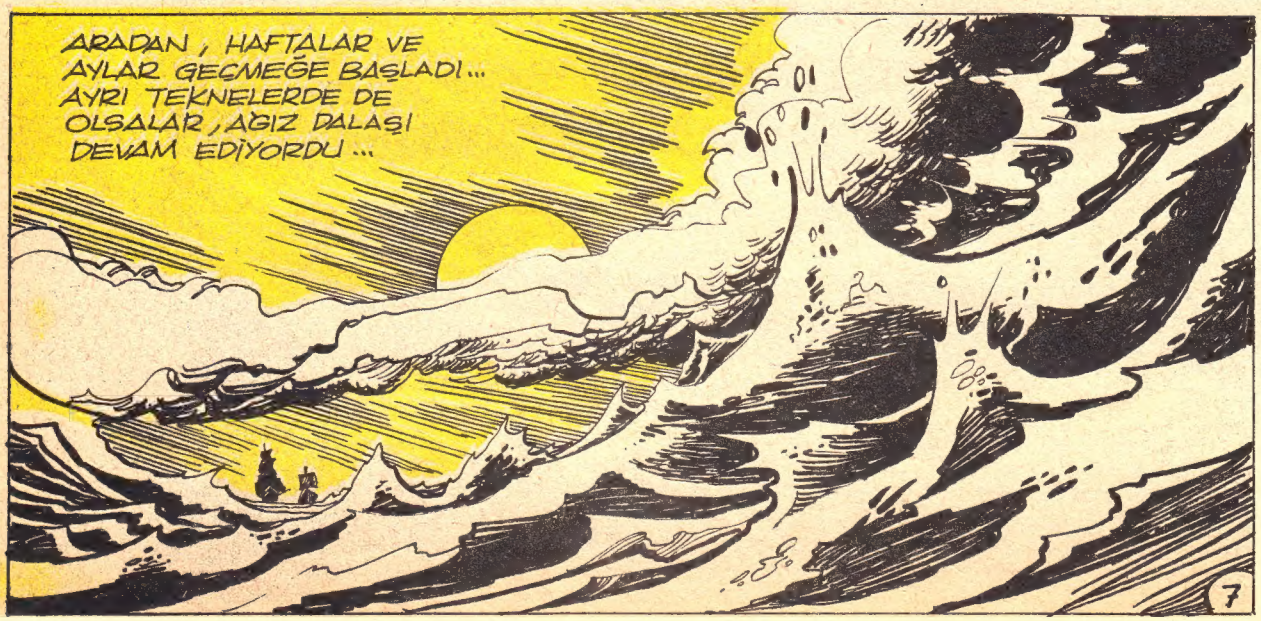
ARADAN, HAFTALAR VE AYLAR GEÇMEĞE BAŞLADI... AYRI TEKNELERDE DE OLSALAR, AĞIZ DALAŞI DEVAM EDİYORDU...

BİR GÜN HİNT OKYANUSU ORTALARINDA YİNE AFŞAROĞLU'NUN AĞZI AÇILDI...

NE O DELİİ! TOPALEŞEKLE KERVANA KATILMIŞ GİBİSİN!

BÜYÜK KONUŞMA AFŞAROĞLU, ÜZÜLÜRSÜN!

... DERKEN, BİR GÜN AFŞAR REİS SİNİRLİ SİNİRLİ GEZİNMEĞE BAŞLADI...

ÇOCUKLAR! HER ŞEYİ SARIN VE BAĞLAYIN!

MÜTHİŞ BİR FIRTINA GELİYOR. HAZIRLIKSIZ YAKALANMAYALIM!

BEYAZ, İNCE BULUTLAR HIZLANMAYA VE DENİZ ŞIPIRDAMAYA BAŞLADI...

SONRA GÖKYÜZÜ KARARDI VE DALGALAR SİVRİLMEĞE YÜZ TUTTU.

DAHA SONRA DA DENİZLE GÖK ARASINDA YAMAN BİR SAVAŞ BAŞLADI...

HER YAN KARARIP KALMIŞTI. OSMANLI TEKNESİ FIRTINAYLA CEBELLEŞMEĞE KOYULDU. DENİZ AZDIKÇA AZIYOR VE ZAMAN ARTIK GEÇMİYORDU.

GÖREN VAR MI? DELİ BALTA'YA NE OLDU?

YOK REİS! YARIM SAATTİR GÖREMİYORUZ. KAYBOLDU GALİBA!

HER DALGA TIPKI CANAVAR GİBİ SALDIRIYORDU. İHTİYAR TEKNE ÇATIRDAMAYA BAŞLAMIŞTI...
YELKENLER YIRTILIP UÇTU! KAPTAN BATIYORUZ. SULAR YUTACAK BİZİ!
AFŞAROĞLU KOŞUP DURUYORDU!
ALLAH'TAN ÜMİT KESMEYİN! NE KADAR AĞIRLIK VARSA ATIN DENİZE!
YÜKLER BİRER BİRER DALGALARA ATILMIŞTI. AMA FAYDA ETMİYORDU...
ATACAK BİR ŞEY KALMADI KAPTAN!
TAMAM! DÜMENİ SIKI TUTUN!
DENİZİN BÖYLESİNİ VE DALGANIN BUNCA İRİSİNİ GÖRMEMİŞLERDİ. TEKNE ARTIK CEVİZ KABUĞU GİBİ SÜRÜKLENİP DURUYORDU...
HELÂL OLSUN REİS! SEN DE HELÂL ET!..
HAKKINIZI HELÂL EDİN ÇOCUKLAR!

AMA, ALLAH'IN İZNİYLE OSMANLI TEKNESİNE BİR ŞEY OLMADI. FIRTINA VE YAĞMUR GÜNLERCE SÜRMÜŞ, KÂH O YANA KÂH BU YANA SAVRULAN TEKNE OKYANUSA BİR TÜRLÜ TESLİM OLMAMIŞTI ...

SONUNDA AFŞAR REİS'İN SESİ YİNE GÜRLEŞTİ ...

DÜZELECEK ÇOCUKLAR! FIRTINA DİNECEK!

REİS'İN DEDİĞİ ÇIKTI. DİREKLERİNİ VE YELKENLERİNİ KAYBEDEN TEKNE, SÜT LİMAN BİR DENİZDE KALA KALDI ...

GEÇMİŞ OLSUN ARKADAŞLAR! ŞİMDİ KÜREKLERE ASILIN!

TAMAM REİS. AMA BU VAZİYETTE PEK İLERLEYEMEYİZ!

REİS'İN DERDİ BAŞKAYDI. DALIP DALIP GİDİYORDU.

HEY GİDİ DELİ BALTA HEY...

O NE TEMİZ, O NE YİĞİT DELİKANLIYDI ...

TAM BU SIRADA UZAKLARDA BİR KARALTI GÖRÜLDÜ VE ŞEN-ŞAKRAK BİR SES DUYULDU...

HEEEYY AFŞAROĞLU DENİLEN BECERİKSİZ! NE YAPTIN GÜZELİM TEKNEYE ?!

HAY ALLAH İYİLİĞİNİ VERE! BİZİM DELİ BU!..

NE O? SEVİNMEDİN GALİBA! BENİM BEN! ÜZÜLMÜŞE BENZERSİN!

İYİ BİLDİN! SENİN GİBİ DELİDEN KİME HAYIR GELİR A AKILSIZ!

MADEM ÖYLE, BEN TEK BAŞIMA GİDERİM KRALA! HAYDİ HOŞÇA KAL!

DUR DUR BEKLE! BU TEKNEYLE ÇAKILIR KALIRIZ! HEPİMİZ SANA MİSAFİRLİĞE GELİYORUZ!

İKİ SAAT YA GEÇTİ, YA GEÇMEDİ. BÜTÜN YİĞİTLER DELİ BALTA'NIN TEKNESİNE GEÇTİLER...

REİS! İYİ Kİ DELİ BALTA BİZİMLE...

İYİ Kİ TOPAL EŞEKLE KERVANA KATILMIŞ!

YOKSA HALİMİZ NİCE OLURDU?

GEVEZELİĞİ BIRAKIN DA, BU KÜLÜSTÜRÜ ADAM EDELİM. DURMAYIN DEDİM!

TAMİR VE BAKIM ÇOK UZUN SÜRDÜ. AMA DEĞMİŞTİ. KIRIK DÖKÜK KORSAN GEMİSİ AMBARDAKİ ÇULLARLA MÜKEMMEL BİR YELKENLİ OLUP ÇIKMIŞTI...

YORGUNLUĞUN BIKTIRDIĞI, KATIKSIZLIĞIN ÜZDÜĞÜ DENİZCİLER, ALTINCI AYIN SONUNDA GÜNEY-DOĞU ASYA'YA ULAŞTILAR...

TOPRAĞA AYAK BASIP TA KENDİLERİNİ TOPARLADIKLARINDA AFŞAR REİS DELİ BALTA'YA YAKLAŞTI...

AÇE SULTANINA EMÂNETİ SEN VERECEKSİN. BU BİR EMİRDİR...

BENİM İÇİN DE ŞEREFTİR AFŞAR REİSİM!

ERTESİ SABAH DELİ BALTA, BİR TEPSİ İÇİNDEKİ KUR'AN-I KERİM'İ VE FERMANI AÇE SULTANINA SUNDU...

KUR'AN-I KERİM ELDEN ELE DOLAŞIP ÖPÜLÜYORKEN FERMAN DA OKUNUYORDU.

"BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİM... ANADOLU VE KIRIM VE RUMELİ VE MAĞRİB ÜLKELERİ SULTANINDAN AÇE SULTANI KARINDAŞIMA! DİLEĞİNİZ KABUL EDİLMİŞ OLUP, HER YIL DOKUZ GEMİLİK KERVANLA MÜHENDİS, SİLÂHŞÖR, TOPÇU MÜHENDİS, HATTAT, FIKIH VE KELÂM ÂLİMİ VE HAFIZ EMRİNİZE ÂMÂDE KILINACAKTIR. ALLAH CÜMLE MÜSLÜMANLARIN YARDIMCISIDIR. ONA EMANET OLUNUZ..."

AÇE SULTANI HALKIYLA BİRLİKTE DİNLİYOR VE AĞLIYORDU.

AZ SONRA DA USUL USUL KONUŞTU...

HAYIR KARDEŞLERİM! BEN AÇE SULTANI DEĞİLİM... ŞU ANDAN İTİBAREN DÜNYANIN ÖBÜR UCUNDA HÜKÜM SÜREN OSMAN OĞULLARININ BİR BEYİ'YİM...

BUNUNLA İFTİHAR EDECEĞİM... ÇOK ŞÜKÜR Kİ, ŞİMALİ AMERİKAYA, AFRİKAYA, HİND'E VE OKYANUSLARA UZANAN CİVANMERT OSMANLI BİZLERİ DE ŞEREFLENDİRDİ. ALLAHIMA HAMD OLSUN... BU GÜNLERİ DE GÖRDÜM!

1973

SON

MİNNOŞ

Göker Grafik